

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin
Pe jumătate de an 80 „		până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200
Pe un pătrar de an 40 „		de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Sărbătorirea Inalt Prea Sfințitului Patriarh Miron.

În noianul de preocupări, congresului nostru național-bisericesc i-a fost dat de sus să aibe o zi de caldă sărbătoare: în ședința sa de Joi a avut luminosul prilej să jubileze împlinirea celui de al doilea deceniu de apostolat arhieresc al Inalt Prea Sfințitului Patriarh Miron.

La bucuria măritului nostru for bisericesc se asociază eparhia noastră cu atât mai vârtos, că s'a sărbătorit și se sărbătorește Acela, care chemat — cu voia lui Dumnezeu — la tronul episcopesc al eparhiei, zece ani de zile a purtat cu demnitate și vrednicie mitra episcopilor caransebeșeni!

Providența divină a vrut ca episcopul modestului nostru orașel să ocupe acum zece ani scaunul Primaților metropoliei Ungro-Vlahice; iar după înființarea Patriarhiei în Biserica noastră, tot El să împodobiască, ca cel dintâiu, tronul patriarhiei.

Imbinând tradiția țării cu vrednicia personală, răposatul rege Ferdinand I. tot spre prea fericitul nostru Patriarh Miron și-a îndreptat privirile în momentele grele, învrednicindu-L să fie, ca Inalt Regent al Țării românești, tutor al nepotului său.

Convinși, că eparhia noastră, — întâia treaptă de vrednică înălțare a Inalt Prea Sfințitului și Prea Fericitului Patriarh Miron — găsește și va găsi în persoana I. P. S. Sale un cald sprijinator și binevoitor părinte, care-și iubește pe fiii săi sufletești, îi zicem:

Întru mulți și fericiți ani, Stăpâne!

† Protopresb. Mihail Gașpar

Intr'un sanatoriu din Timișoara și-a închis — pe neașteptate — de-a pururea ochii săi vioi și cumiști protopresbiterul Mihail Gașpar al Bocșei-montane.

Știrea morții lui a fost ca trăsnetul din senin, căci nimeni nu-l știa suferind, dimpotrivă, văzându-l pururea senin, vesel și plin de viață, ai fi crezut că prota Gașpar nu vrea să știe de moarte. Dar în schimb moartea l-a vrut și a știut să afle formula de nimicire, într'o complicație a rinichilor, de cari răposatul suferia încă de mult.

Nici trei luni nu s'au încheiat, că fratele bun intru Christos a însoțit la drumul gropii pe camaradul de cruce și de pană, pe protopopul răposat Alexandru Munteanu, și iată-l astăzi pe el petrecut cu acelaș alaiu funebru, cu alaiul din urmă...

O moarte, o viață, o deșertăciune!... În realitatea căreia să crezi; de vecinicia căreia să te cutremuri?!

*

Mihail Gașpar, născut în comuna Gătaia, acum 48 de ani, ajunse întâiu diacon parohial în Logoj. După opt ani de diaconie în anul 1911 — ocupă scaunul de protopresbiter al Bocșei-montane. Deosebitele sale calități intelectuale îl ajutară să ocupe repede multe din dignitățile ierarhiei noastre bisericesti.

Om cu largi orizonturi; inzestrat cu talent de scriitor, de timpuriu a atras atenția cărturarilor noștri; vigilantul ochi al lui Valeriu Branisce îl însemnă îndată. Fu atras în publicistică și înregimentat la coloanele „Drape-lului.” Diaconul din Logoj ajunsese într'un timp — când maestrul cobora treptele temnițelor ungurești — redactorul responsabil al acestei foi. Mai pe urmă, neastâmpărata lui iubire de neam, atrase și asupra sa aceeaș seculară ură ungurească. Înfundă dar aproape un an de zile temnița Seghedinului, care îi dădu germeul morții pretimpurii...

Pe lângă publicistică, activitatea de scriitor a răposatului s'a cristalizat și în lucrări literare: romane, nuvele, schițe și alte felurite scrieri. Multe din acestea s'au publicat în „Luceafărul” — revistă ce apărea la Sibiu, — altele în revista „Banatul” din Timișoara, ș. a. A redactat foaia politică săptămânală „Drum nou”. Talentul său de scriitor putea să găsiască o mai desăvârșită aplicare, dacă adormitul protopop nu ar fi fost unul dintre exponenții de frunte ai treburilor

obstești din părțile noastre, cari îl preocupau aproape exclusiv. Aceasta însă n'a fost o vină; a fost bucuria pentru realizarea unor aspirații ce altădată îi însuflețeau peana, iar acum putea de muncă i-o alimentau!

Acum a pus peana jos; nu mai scrie, nu mai cuvântă; nici glumele cu cari făcea veselia tuturor meselor la cari lua parte — prin umorul care descreția frunți venerabile și storcea lacrimi de răs — nu-și mai îngăduie... Mita Gașpar s'a dus acolo, unde nu mai e nici răs, nici glumă; unde nu este durere, nici suspinare... acolo, unde mai de vreme sau mai târziu mergem cu toții!

Dumnezeu Bunul să-l pună alături cu Dreptii Săi, făcându-l părtaș de fericirea cea fără de sfârșit!

† Preotul Nicolae Bihoi.

Mercuri în 20 Noemvrie a. c. — pe la orele 4 dimineața — s'a stins din viață în comuna Bozovici unul dintre preoții fruntași din Valea Almăjului. Nu era prea bătrân și ar fi putut să mai trăiască, dând povețe frumoase așa cum a știut să dea timp de 32 ani cât a fost adevărat păstor sufletesc al acestei fruntașe comune. Dar boala nemiloasă „care nu cruță pe nimeni și seceră viața atâtor suflete sensibile tocmai în momentele cele mai nepotrivite, l-a răpît și pe dânsul — din mijlocul celor cari l-au iubit — în zorile cenușii ale acestor zile de toamnă târzie. Fiindcă s'a pierdut printr'însul un bărbat rar, un suflet bun și un păstor model de cari — astăzi — rar se ivește câte unul, se cuvine să deplângem cu lacrimi fierbinți moartea lui.

În împrejurări grele pentru neamul românesc el a fost sufletul mișcării naționaliste și pentru că a avut întotdeauna îndrăzneala să spună că e român, a trebuit să îndure multe suferinți cari l-au îmbătrânit prea din vreme grăbindu-i obștescul sfârșit. Golul pe care îl lasă dânsul va fi în curând observat de către toți, căci așa este firea omului, ca să poată recunoaște adevărata valoare a cuiva după ce nu mai există. Abia după moarte se cunoaște ființa superioară din om și atunci cu adâncă venerație ne amintim de faptele frumoase ale celui ce nu mai este între noi. În asemenea clipe sufletul nostru e sbuciumat de întristare pentru toate neajunsurile acestei vieți, dar se consolează cu speranța viitorului celeilalte vieți

„unde nu este durere, nici scârbă, nici suspinare“. În acest loc de odihnă eternă a trecut fostul preot al comunei Bozovici, profund regretat de rudenii și de adevărații săi fii sufletești.

Pentru meritele sale de păstor model a fost decorat — acum cinci ani cu ocazia vizitațiunii canonice prin aceste părți — de Insuși Prea Sfinția Sa Episcopul diecezan actual Dr. Iosif Traian Badescu, în sfânta biserică, cu brâu roșu.

A mai fost decorat cu medalia: „răsplata muncii cl. II-a“ iar de Onor. Minister al Cuitelor și Artelor a fost decorat pentru arta bisericească având în vedere că a fost unul dintre foarte puținii preoți, care avea la locuința sa o capelă admirabil ornamentată și pentru „mormântul Domnului“ din sfânta biserică, lucrare — ambele — de propriile-i mâini.

Filiața Băncii Poporale din Caransebeș perde printr'ânsul pe președintele ei, care a condus-o ani de-arândul cu multă cinste și vrednicie.

Joi (sărbătoarea intrării în biserică) pe la orele 10 a. m. corpul său neînsuflețit a fost dus în biserică din Bozovici, la altarul căreia a servit cu sfințenie atâția ani. Aci s'a oficiat sfânta liturgie, iar la orele 2 p. m. s'a început progresa de cătră părintele administrator protopresbiteral Constantin Dure și preoțimea din Almăj. La sfârșitul prohodului s'a ridicat corpul cel mort pentru a fi dus în locul de veșnică odihnă. A fost în momentul acesta o isbucnire generată de lacrimi atât de ferbinti încât și se părea că înșiși pereții bisericii se opun la scoaterea lui de acolo. Dela biserică și până la cimitir a fost întovărășit, — pe lângă reprezentanții autorităților și instituțiilor culturale —, de atâta lume — din Bozovici și împrejurimi — încât fără să fi vrut mi-am adus aminte de următoarele versuri din poezia: „moartea lui Fulger“ a lui Coșbuc:

„Iar când a fost la'nmormântat
Toți morții par'că s'au sculat
Să-și plângă pe ortacul lor
Atât era de mult popor . . .

„Și popi, șirag, cădelnițând
Ceteau ectenii de comând,
Și clopote, și plâns și vai, . . .

În asemenea clipe de jale grea și adânci regrete au vorbit cu vocea tremurând, părintele Badin din Dalboșeț și învățătorul Toader din Prigor preamărind faptele mărețe săvârșite în viață de păstorul model și sufletul cel nobil al adormitului în Domnul preot Nicolae Bihoi.

Trecând din lumea aceasta pieritoare la cele vecinice îl vor deplânge multă vreme cu regrete profunde: o mamă scumpă, o soție iubitoare, trei fice căsătorite după doi preoți și un contabil, ginerii, nepoții, rudeniile, prietenii, fiii săi sufletești și toți cei cari l-au cunoscut.

Deși mort prea de vreme, se va putea odihni liniștit, căci a murit realizându-și — în viață — o bună parte din visurile lui.

Să-i fie țărâna ușoară și memoria în veci binecuvântată!

T. Șuta cand. de preot.

In jurul locului de închinare de lângă comuna Armeniș.

Peste drum de „Cinema“ orașului Caransebeș era situată, într'un colț pe lângă canalul morilor, o casă în nemijlocită apropiere de „Restaurantul central“, în care casă își avea lucrătorea mecanicul Nistor Măciucă.

Operând el odată mai strașnic decât de obicei cu barosul pe nicovală, se cutremură casa. În urma acestui cutremur s'a prăbușit o parte din tavanul de sub o boltitură, căzând deodată cu tavanul și o mulțime de acte oficiale de ale regimentului confinar român bănațan Nr. 13; care regiment se zice că a avut plasat aici un birou al său înainte de a fi desființată granița.

Între aceste acte s'a aflat un plan de situație, apoi un deviz de măsuri și altul de spese, în cari acte se face amintire de „Piatra scrisă“ de lângă comuna Armeniș.

Atât planul, cât și cele două devize le-a predat mecanicul Nistor Măciucă funcționarului orașenesc Ioan Oprea, iar acesta le-a predat profesorului de liceu Filip Pop, care în calitate de consilier eparhial a avut bunăvoința să mi-le pună la dispoziție pentru a preciza cuprinsul lor, fiind scrise în limba germană, cu pană de găscă, uneori cu prescurtări, pe o hârtie groasă de culoare sură astfel, încât nu tocmai ușor li-se poate reda înțelesul.

*

Primul act datează din anul 1822 și reprezintă un plan de situație al locului, unde s'a propus a se face niște lucrări de întărire a malului apei Timișului înaintea zidului dela stânca Sfintei Treimi (Dreifaltigkeitsfels) lângă comuna Armeniș.

Din acest plan se vede, că s'a proiectat a se face două așa numite „șpornuri“ spre cursul apei, ca să aperse malul de ruperea continuă,

căci era pericol, ca lângă locul, pe care îl numim astăzi „Piatra scrisă“, acolo unde se strămtorează drumul, să ajungă apa până la stânca Sfintei Treimi, făcând astfel imposibilă comunicația pe acolo.

Al doilea act este o antemăsurătoare sau deviz de măsuri (Vorausmass), purtând data din Panciova de 10 Aprilie 1822 și fiind compus de direcțiunea edilă a confiniului bănățan cu referire la regimentul de graniță valaho-iliric.

Iar al treilea act e întregirea celor două, adecă un deviz de spese (Kostenausweis) datat tot din Panciova, însă cu 5 zile mai înainte, elaborat fiind și acest deviz de direcțiunea edilă amintită mai sus.

Conform acestui deviz de spese s'a fost proiectat să se spezeze pentru întărirea malului contra apei Timișului și anume:

Pentru executarea lucrărilor de pământ, pentru supraveghere și folosirea rechizitelor de lucru 6 fl. 18 cr.

Pentru facerea fașinelor, adecă a legăturilor lungărețe de nuiele în mănunchi, pentru ascuțitul parilor, și facerea maiurilor de bătut parii 232 fl. 26 cr.

Pentru transportul nuielelor trebuincioase la legarea fașinelor, precum și pentru transportul parilor, apoi pentru tăiatul și dusul lemnelor recerute la facerea maiurilor de mână... 446 fl. 05 cr.

Pentru umplutul cu pietriș, baterăa parilor și înțepenirea fașinelor 259 fl. 47 cr.

Pentru construirea unui poduleț peste brațul îngust al Timișului, în scop de a se aduce pietrișul de pe „insula în flumine nata“ . 20 fl.—

Pentru plantarea cu săci . . . 17 fl. 49 cr.

Că s'au și executat lucrările de apărare contra cursului puternic al apei nu reiese din aceste documente vechi, de bună seama însă că s'au efectuat, deoarece planul și aceste specificațiuni s'au făcut din cauză, că apărarea malului Timișului era pe atunci o necesitate imperativă.

În presupunerea, că aceste lucrări s'au săvârșit ne întărește și faptul, că poporul până în zi de astăzi numește locul acesta „în șpornuri“.

Acum nu se vede nici o urmă a celor două șpornuri, căci dacă s'au și construit pe la anul 1821, apa trebuie că le-a rupt fără ca în locul lor să se fi ridicat altele, căci dacă s'ar fi făcut alte două diguri trainice, apa nu rupea în parte locul îngrădit și plantat cu arbori peste drum de „Piatra scrisă“, care loc în urma stăruințelor preotului din Armeniș Ilie Pepa era destinat să servească pentru a se ridica pe el o capelă.

Din aceste trei acte ne alegem cu ceva hotărât, adecă cu aceea, că icoana Sfintei Treimi a fost pictată înainte de anul 1822, căci altcum

locul acesta nu s'ar numi stânca Sfintei Treimi (Dreijfaltigkeitsfelsen) în cele trei acte, datate din anul 1822. Trebuia să existe de mult icoana, ca locul să se poată numi de comun după icoana Sfintei Treimi.

Vrednic de luat în seamă este și publicarea protopresbiterului Andrei Ghidiu din anul 1904, că locuitorii din Armeniș Nicolae Godean Nr. 243 și Ioan Miculescu Nr. 59 i-au împărțășit, că pe un loc negru în patru colțuri al icoanei au cetit anul 1822, iar cel dintâi a citit chiar și data de 14 Aprilie, când afirmative un anumit „Crivantie“ palir în Caransebeș, a renovat această icoană.

Având deci în vedere, că cele trei documente militare amintesc în mod hotărât stânca Sfintei Treimi în 5, respective în 10 Aprilie 1822 și presupunând că corespund adevărului afirmațiunile celor doi credincioși ai noștri, că icoana a fost reînviată în 14 Aprilie 1822, putem conchide, că șpornurile cele două, amintite mai sus, s'au făcut cam în același timp când s'a renovat icoana Sfintei Treimi. **Aurel Moaca**

Vizitațiunea canonică.

(Continuare din Nr. 46)

În ziua de Luni 7 Octomvrie a. c. se face vizitațiunea canonică în comunele Mesici, Iabuca și Sălcița.

Mesici.

Dintre parohiile noastre din Regatul Jugoslaviei, aceea care îți inspiră mai multă încredere pentru viitor, este Mesiciul, care stă neclătit în jurul ortodoxiei noastre străbune, așteptând ca să fie repus în drepturile lui de odinioară.

Ne apropiem cu îngrijorare de această micuță parohie, dar îngrijorarea noastră în curând se prefacă în mândrie și bucurie. Fața Arhipăstorului se luminează și înveselește tot mai mult, căci din ce înaintăm în comuna îmbrăcată în haine de sărbătoare, cu atât crește și căldura dragostei și însuflețirea cu care este primit, în cât și conreligionarii sârbi își pleacă cu smerenie capetele înaintea celui ce vine în numele Domnului.

În mijlocul comunei, o modestă capelă, improvizată într'o casă particulară, aripește cu căldură la sânul său pe cei 590 credincioși, cari cu credință tare se adună în jurul ei și cu mândrie mărturisesc, că biserica strămoșilor lor este adevărata biserică mântuitoare de neam și de suflete. Și căldura credinței lor par'că se potențează la vederea Arhipăstorului iubit, căci la chemarea celor 2 clopote din clopotnița din curtea capelei, au umplut dela mic și până la mare nu numai capela, ci și curtea și strada dinaintea capelei, încât Arhiereul a fost nevoit să le împărțăsească cuvintele sale de învățatură din pragul capelei, ca astfel toți să-l poată auzi.

Arhipăstorul, cu lacrimi de bucurie în ochi, le spune, că în primirea plină de dragoste ce i-se face, vede cinstirea bisericii noastre ortodoxe române și cinstirea credinței noastre strămoșești. Să bucură că tăria credinței împodobește inimile lor și îi îndeamnă să fie cu aceeași dragoste și tărie pentru toate cele ale neamului, păzind

portul și datinile, ca și părinții lor. Să fie cu supunere către M. Sa Regele Alexandru I. și către autoritățile civile și astfel cu toții să dea cesarului ce este a cesarului și lui Dumnezeu ce este a lui Dumnezeu.

Terminându-și cuvântarea, Arhipăstorul s'a pogorât între credincioși și adunându-și oițele cuvântătoare în jurul său, s'a întreținut cu membrii comitetului și ai epitropiei parohiale, precum și cu alți credincioși fruntași, interesându-se de toate lipsurile și necazurile lor și arătându-și mulțumirea pentru interesul lor față de chestiunile noastre bisericești. Asemenea își exprimă recunoștința sa și coriștilor, cari atât de frumos au dat răspunsurile în decursul doxologiei.

Arhipăstorul face apoi o vizită fruntașului Traian Ivașcu. Intorcându-se îndărăt la capelă, deși ar fi dorit să mai rămâna între credincioșii săi, a dat ordinul de plecare.

În sunetele duioase ale clopotelor și între acordurile fanfarelor din Voivodina și Srediștea mică, P. S. Sa și suita P. S. Sale, însoțiți de uralele ne nu mai voiau se înceteze ale credincioșilor, părăsește Mesiciul, îndreptându-se spre labuca.

Eșind din comună, P. S. Sa se oprește la mănăstirea „sârbească din marginea comunei, unde P. C. Sa Arhimandritul Ilarion îl primește în poarta sfintei mănăstiri, conducându-l până în sf. biserică. Aici se săvârșește o scurtă rugăciune de mulțumită, la sfârșitul căreia P. C. Sa pâr. Arhimandrit salută cu câteva cuvinte pe P. S. Sa. Arhiereul nostru îi mulțumește foarte emoționat, spunându-i că gura P. S. Sale astăzi nu poate tălmăci sentimentele de care este cuprinsă inima sa în aceste momente, când se află în mănăstirea și biserică unde fericitul nostru Arhiepiscop și Mitropolit Andreiu Șaguna a petrecut odinioară clipe de reculegere sufletească, ca superior al acestei sfinte Mănăstiri.

P. S. Sa și suita P. S. Sale cercetează apoi cu deamăruntul sfânta Mănăstire și parcul Mănăstirii. Până ce P. S. Sa era în parc, câțiva fruntași Meseccieni se interesează dela noi cei din anturajul P. S. Sale, de soartea procesului pentru mănăstire, pe care biserica noastră l-a câștigat în prima și a doua instanță, dar în instanța ultimă, din cauza schimbărilor ivite pe urma războiului, n'a mai ajuns să se dezbătă. Îi mângăiem, că factorii competenți vor afla soluția potrivită, ca să poată intra în drepturile lor, căci doară cu munca și sudoarea părinților lor s'a zidit și acest lăcaș de închinare.

Mulțumind părintelui Arhimandrit pentru călduroasa primire, P. S. Sa și suita Sa se îndreaptă spre comuna labuca.

(Urmează).

ȘTIRI

Locale.

Duminecă după amiază, s'a ținut a treia șezătoare a Soc. femeilor. Conferința a ținut-o profesorul de teologie **Dumitru Popescu**. Dsa a arătat — în legătura cu Evanghelia zilei — că oamenii pretutindeni au anumite preocupări; unele comune, altele particulare. Ca și oamenii singurateci, popoarele, ca entități mai mari, au gândurile, preocupările lor. — Preocuparea omului, îndeosebi în veacul de acum este de a se îmbogăți respective de a

trăi în plăceri, a-și prelungi situația de plăcere. Aceasta însă departe de a ne asigura fericirea. — Omul nu poate servi cu credință la doi stăpâni: lui Dumnezeu și lui Mammona. Căci din doi, ori pe unul, ori pe altul îl înșeală. Dacă suntem legați prea mult de bunurile materiale, aceasta din cauză că lutul din noi, materia care este trecătoare, tot de materie, de ce este trecător se leagă. Omul însă trebuie să se desbrace de prea multa grijă și preocupare a zilei, să se lase a fi stăpânit de ceea ce este nestricăcios, etern, după cum corpul trebuie să fie stăpânit de suflet.

*

Seara s'a ținut întâia șezătoare aranjată de **cercul didactic** — cu concursul **estensiunii universitare** din Cluj. Șezătoarea a avut loc în sala de gimnastică a liceului „Traian Doda”. Dl profesor universitar **Virgil Bărbat** a vorbit despre **individualitatea la asiatici, la europeni și la americani**. Asiaticii — și ca tip al lor distinsul sociolog a luat pe Indieni, popor marginal — n'au individualitate. În lipsa aproape completă de comunicații, sub stăpânirea budismului negator a tot ce este existență, poporul acesta trăiește în complectă nesocotință a vieții. Singurul lor țel, singura preocupare este să ajungă în **nirvana**, nesimțirea deplină. Europeanii sunt la antipodul asiaticilor. Ca pildă se ia tot un popor marginal, poporul englez, aici individualitatea progresează și emulează sub orizonturile libertății. Iisus Christos a spus: „În sudoarea frunții tale, vei mânca pâinea ta”. O situație deosebită ocupă americanii, cari s'au îmbogățit enorm de mult. Astăzi bogăția îi copleșește; toți trăesc în deosebit confort. De dragul acestui confort, americanul a renunțat la libertatea sa. Aci se vede marea superiori a europeanului...

Conferința deosebit de interesantă, a fost aplaudată cu mare însuflețire.

În loc de cunună pe sicriul în Domnul răposatului protopresbiter Mihail Gaspar, Consiliul eparhial a dat 2000 de Lei pe seama fondului de ajutorare al văduvelor și orfanilor de preoți.

Comemorarea Mitropolitului „Andreiu Șaguna”.

Ca în fiecare an, s'a săvârșit și acum de studenții Academiei noastre cu aceeași pioasă solemnitate. După parastasul din biserică Sf. Ioan, clericii în frunte cu profesorii s'au retras într'una din sălile Academiei teologice, unde în cadrul Societății „Ioan Popasu” s'a aranjat serbarea, pe lângă următorul program:

1. „Iisus”, executare corală.
2. Cuvântul de deschidere al președintelui prof. Ion David.
3. „Viața și activitatea marelui „Andreiu Șaguna”, disertația vicepreședintelui Iacob Crețiu stud. a. III.
4. „La mormântul marelui Andreiu” executare corală.
5. „Memoria mitropolitului Andreiu” declamația stud. Aurel Mihailovici a. III.
6. „Calcă Române”, cor.
7. „Psalm 137” versiunea Dosoftei decl. lui Titus Popa stud. a. II.
8. Tropariul Pogoririi Duhului Sfânt.

Mulțumită publică. Comitetul Societății Crucea Roșie aduce și pe această cale mulțumirile sale jocosimintilor binevoitori, cari au contribuit cu suprasolvire la reușita festivalului aranjat în săptămâna Crucii roșii.

Primăria orașului: 2000 Lei, Comunitatea de avere: 1000 Lei, Prima Cassă de păstrare: 500 Lei, Banca Banatului: 300 Lei, Ing. Pavel Goanță, președintele

Comunității de avere: 300 Lei, Banca Graniței: 200 Lei, Banca Poporală: 200 Lei, Banca Șvăbească: 200 Lei, Adv. Nicolae Domăniațu, primarul orașului: 200 Lei, Dr. Gheorghe Repede: 200 Lei, Rudolf Pollák: 200 Lei, Indescifrabil 200 Lei, Ing. N. Ijac: 180 Lei, D-na Dr. Cioloca: 100 Lei, Izidor Tătăriu 100 Lei, Constantin Călțun 100 Lei, Anica Balint 100 Lei, Primpretor E. Neu 100 Lei, Leopold și Eugen Rado 100 Lei, D-na M. Steinschneider 100 Lei, Prof. H. Wehry 80 Lei, Friedmann 80 Lei, Elena Andrei 60 Lei, R. Taubes 60 Lei, A. Schmidt 60 Lei, V. Schmidt 50 Lei, Dir. Gh. Neamțu 40 Lei, N. N. 20 Lei, N. N. 20 Lei.

Alesul capelan, după beneficiile de sus plătește dările de stat și impozitul comunal.

Recurenții sunt poștiți a-și înainta petițiunile adresate comitetului parohial însă subșternute Prea On. Oficiu Prototpresbiteral din Satul Nou (Banatsko Novoselo) Jugoslavia (Banat).

Se observează, că recurenții se pot prezenta în ori și ce Duminică sau sârbătoare în sf. biserică din Mramorac, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare. Aceasta însă numai cu prealabila încunoștințare a Prea On. Oficiu Prototpresbiteral tractual și nici decum în ziua alegerii.

Mramorac, din ședința com. parohial ținută la 26 X. 1929.

Nicolae Bocșan m. p.
notariul com. parohial.

Iosif Băsan
președinte.

In conțelegere cu mine: *Ioan Murgu*, prototpresbiter.

BIBLIOGRAFIE

„Magii dela răsărit, cântece și cuvinte pentru copiii cari umblă cu steaua” este titlul unei cărți chemate să reformeze frumoasa datină, ce o reprezintă copilașii noștri pe timpul sărbătorilor Crăciunului. Cântica e compusă pe baza Sfintei Scripturi și a tradițiilor bisericii noastre. Cuprinde — pe lângă indicațiuni despre numărul copiilor, cari umblă la numitele sărbători cu steaua, viclăemul, craii, etc., despre îmbrăcăminte și mișcările acestora și melodiile cântărilor — orațiile sau discursul lui Irod cu Craii și nouă cântece de stea: două luate din cărțile noastre bisericești și șapte alcătuite după vechile cântări de stea. Întreaga dramă ține exact șirul cronologic al întâmplărilor ce au avut loc la nașterea Mântuitorului. Reprezentățiunea, întocmită astfel eliminează anacronismele și neexactitățile, fie istorice fie dogmatice, și de multe ori necuvințele, ce obvin în textele uzitate. Nu putem recomanda îndestul această cântică în locul textelor de orațiuni și cântece de stea apărute până acuma. Cartea e tipărită și se află de vânzare la *Librăria Diecezană din Caransebeș*, și costă — cu tot cu portul postal — trei lei.

Licitațiune minuendă.

Pe baza devizului de spese aprobat da Venerabilul Consiliu eparhial dtdto 8 Maiu a. c. No. 830 B. ex 1829 și pe baza hotăririlor consiliului și adunării parohiale ținute în 28 Iulie și 4 August a. c. pentru demolarea bisericii vechi ort. rom. din Șipet, Buziaș, se publică licitațiune minuendă în „Foaia Diecezană” pe ziua de 8 Decemvrie 1929 după amiaz la orele 3 în localul școlii confesionale ort. române din Șipet.

Prețul de strigare este 27.000 Lei.

Celelalte condițiuni se pot vedea zilnic în biroul oficiului parohial.

Comuna bisericească nu rebonifică concurenților nici diurne, nici spese de călătorie și nici altfel de spese și și-a rezervat dreptul să dea lucrările aceluși întreprinzător, în care va avea mai multă încredere.

Șipet, din ședința consiliului parohial ținută la 10 Noemvrie 1929.

Nicolae Stoia m. p.
președinte.

Nicolae Zâmcea m. p.
notar.

Concurs.

În baza ordinului Venerabilului Consistoriu Diecezan Nr. 4826 B. ex. 1929 se escrie concurs pentru postul de capelan cu drept de succesiune din parohia Mramorac, pe lângă neputinciosul paroh Simeon Popovici, cu termen de 30 de zile dela prima publicare. Parohia menționată e de cl. II. în Prototpresbiteratul Panciovei S. H. S. (Jugoslavia) Banat.

Emolumentele sunt:

1. Șasesprezece jugere din sesiunea parohială, după care alesul capelan are să plătească dările de stat și impozitul comunal.

2. Locuință în natură în casa bisericii, constatătoare din 3 camere, bucătărie și alte dependințe.

3. Una mie (1000) dinari din cassa bisericii, solvibili numai capelanului. În suma aceasta se cuprinde ștola întreagă: mormântări, botezuri, sfințirea apei la naștere, logodne, cununii și litere dimisionale pentru logodne și cununii. În suma menționată se cuprinde și birul parohial. Se observează, că de suma de una mie dinari beneficiază alesul capelan numai până la moartea parohului, când se va decide din nou în chestie.

Publicațiune.

Subsemnatul curator al masei falimentului lui Izidor Schön, aduc la cunoștință publică, că diferite ceasornice, lanțuri și alte mărfuri înșirate în inventarul suplimentar al masei falimentare se vor vinde prin licitație de ofertă închisă. Valearea totală de inventar a acestor obiecte este 26050 Lei.

Ofertanții să înainteze oferta lor închisă subsemnatului curator de masă până la 9 Decemvrie a. c. ora 5 p. m. Prețul de cumpărare este a se achita imediat după comunicarea hotăririi Consiliului de faliment, prin care va aproba oferta. Cumpărătorul are să achite și impozitul proporțional către stat.

Consiliul de faliment își rezervă dreptul de a respinge ofertele incorecte, întrucât nu le va găsi de corespunzătoare.

Inventarul mărfurilor cât și mărfurile se pot privi la curatorul masei.

Dr. Emeric Lukács
advocat
curatorul masei.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2177/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Ghita Olariu repr. prin Dr. Emeric Lukács din Caransebeș, contra urmăritului Mihuți Cadariu din Prisian, la cererea urmăritorului Dr. Iacob Déri din Caransebeș Judecătoria ordonă licitațiunea nouă în baza art. 176 din legea LX din 1881, asupra părții din imobilele înscrise în cf. a comunei Prisian (din circumscripția Trib. Caransebeș) No. coalcii cf. 112 a comunei 3/16 părți din imobilul A. I. 1-2 No. top. 18 Casa No. 10 cu curte în intravilan de 68 stp. No. top. 19 grădină în intravilan de 169 stp. cu prețul de strigare 5500 lei; coala No. 115 a comunei Prisian 1/8 parte din imobilul A. I. 1-3 No. top. 450 fânași în Zavoiu mare de 1 jugh., 552 stp. No. top. 451 fânași în Zavoiu mare 292 stp. No. top. 452 fânași în Zavoiu mare 678 stp. cu prețul de strigare 2900 lei;

Coala No. 116 a comunei Prisian 5/24 parte din No. top. 922 Grădină în Satu bătrân de 1 jugh. 176 stp. cu prețul de strigare 4000 lei;

Coala 117 a comunei Prisian 5/32 parte din imobilul A. I. 1-2 No. top. 14, 15 Casa No. 8 cu curte în intravilan 37 stp. și Grădină de 151 stp. cu prețul de strigare 5500 lei;

Pentru incasarea creanței de 7100 lei, capital, interese de 10% dela 20 August 1927, spese de proces și de executare de 2776 lei fixate acum, iar lui Dr. Iacob Déri spese de 111 lei fixate acum pentru cererea de licitație; precum și pentru incasarea creanței de 5000 lei capital și acc. a Anei Olariu din Buchin pentru 1358 Lei capital și acc. a lui Dr. Iacob Déri din Caransebeș, pentru 4100 lei capital și acc. a lui Tenie Draghin din Prisian; cu menținerea dreptului de uzufruct viager intabulat în favoarea Floarei Nicolae Cadariu născ. Georgevici asupra 1/4 parte; și în fine pentru 10.000 lei capital și acc. a Inst. Banca Banatului din Caransebeș fără pririre la dreptul de uzufruct intabulat.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **10 Decembrie 1929 ora 10** la casa comunală a comunei Prisian.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație, nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate resp. două treimi din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, 5 August 1929.

pentru conformitate:

N. Postelnicu mp. judecător **D. Lazarel** p. dir. c. f.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 1693/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Tocaciu Iosif contra urmăritei Crișana Ion Harambașa născ. Vladu, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională, în baza §§ 144 146 147 din legea LX 1881, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Zervești No. coalei cf. 474 No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 167/1 Casa No. 45 cu curte în intravilan 67 stp. No. top. 168/1 Grădină în intravilan 118 stp. cu prețul de strigare 20.000 lei;

Pentru incasarea creanței de 4471 lei 50 bani, capital, spese de proces și de executare de 393 lei fixate până acum, spese de 362 Lei fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **13 Decembrie 1929, ora 9 la casa comunală a comunei Zervești.**

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881; art. 21, XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregească imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 10 Iunie 1929.

pentru conformitate:

Leo Pető mp. judecător

L. Bria p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 1724/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Hell Ioan dom. în Cornea contra urmăritului Cotelici Ianăș (al lui Ion) dom. în Vălișoara la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza §§ 144 146 147 din legea LX. din 1881, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Vălișoara No. coalei cf. 260 No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 336 Casa No. 147 cu curte în intravilan 40 stp. prețul de strigare 50.000 lei; cu dreptul de uzufruct viager intabulat în favoarea lui Spunei Ion și a soției sale născ. Bria Alexandrina;

Pentru incasarea creanței de 37.500 lei capital interese 12% dela 6 Martie 1928, spese de proces și,

de executare de 15.167 lei, fixate până acum, spese de 1252 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 2400 lei capital și acc. a firmei Sebeșana, pentru 15.545 lei capital și acc. a lui Robert Halle și pentru 4320 lei capital și acc. a falimentului firmei Severineana din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua **de 14 Decembrie 1929 ora 9 la casa comunală a comunei Valișoara.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării (art. 126 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depositarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 13 Iunie 1929.

Leo Pető mp. jud.

pentru conformitate
Bria p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2027/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare a urmăritorului Dobre Floria domiciliat în Caransebeș contra urmăritului Stefanovici Petru și Stefanovici Iuliana domiciliați în Caransebeș, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza §§ 144, 146, 147 din legea LX din 1881 asupra imobilului înscris în cf. a comunei Caransebeș No. coalei cf. 2610 No. de ord. A. + 1 No. top. 833/6 arătură în intravilan 114 stp. cu prețul de strigare 60.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 6715 lei capital și spese de 439 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune, precum și pentru 2650 lei capital și acc. ai lui Dr. Const. Sgaverdia din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua **de 16 Decembrie 1929 ora 10 a. m. în localul oficial al cf.**

În baza § 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării § 26 XLI 1908.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în § 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească

prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație § 147. 150. 170 legea LX din 1881, § 21 XLI. 1908.

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 15 Iulie 1929.

pentru conformitate:

Leo Pető m. p.

I. Vasilievici p. dir. cf.

Publicațiune.

Cercul de recrutare Severin (Lugoj) aduce la cunoștința tuturor oamenilor de la vatră, că viza livretelor în acest an va începe la 1 Noemvrie și se va face după itinerarele trimise fiecărei comuni din Județul Severin:

Se vor prezenta la viză:

Toți oamenii din rezervă și miliții, începând cu contingentul 1902 până la contingentul 1926 inclusiv.

Se vor mai prezenta, toți dispensații de serviciul militar ca susținători de familie dela contingentul 1902 până la contingentul 1927 inclusiv, cum și dispensații medicali.

Oamenii vor prezenta la viză și livretul de serviciu militar, iar meseriașii vor prezenta și brevetul de maistor sau carnetul de lucrător, toate în original.

Cei ce nu vor poseda livretul Md. E. se vor prezenta la viză cu ori ce act militar, iar neclarificații se vor prezenta cu actul de naștere și certificatul de naționalitate.

Nu se vor prezenta la viză:

Scutiții și reformații definitiv, funcționarii ce li sau vizat livretele odată cu certificate de dispensă de mob. Md. D. I. jandarmii, grănicerii și marinarii din contingentul 1926, cum și toți aceia ce au fost conțenrați de corpurile respective în cursul anului 1929, ale căror livrete s'au vizat de cercuri.

Toți oamenii care nu se vor prezenta la viză cu comuna lor, se pot prezenta la subcentrul respectiv chiar în altă comună, și dela 1 la 31 Ianuarie 1930 la reședința cercului de recrutare în orașul Lugoj.

Comandantul Cercului de Recrutare Severin. Colonel, **Brazdă**

A apărut

CALENDARUL ROMÂNULUI

— Pe anul comun dela Christos 1930 —

Cu un material literar frumos, bogat și ilustrat, precum și șematismul diecezei noastre, calendarul alfabetic, târgurile din Bănat și Ardeal etc. — Cuprinde 212 pagini și este tipărit pe o hârtie superioară.

Prețul Lei 32. Provinzătorii obțin rabat.

Comenzile se pot face la:

Librăria Diecezană, Caransebeș.